

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

21.

Jau zināt par apburto loku, zināt par tā zinātnisko nozīmi. Plānam ir tā īpatnība, ka ir nolemts šo apla aizsardzību izdzēst, jo tā ir kosmisks traucējums. Sava veida biklums apjozis cilvēci ar dažādiem mākslīgiem apliem. Tagad laiks atmest pieņemtās formulas. Laiks vienīgi ar pamodušos garu sastapt zemes un debess parādības. Laiks ar atvērtām acīm sacīt stihiju radījumiem- Nebaidos jūs! Jo nespējat man norādīto ceļu aizšķērsot. Laiks sacīt gaismai – Esmu tavš palīgs un pašai saulei sniegšu savu roku. Un kamēr sidraba pavediens vesels, tikmēr pašas zvaigznes būs manas bruņas. Tik vienkāršs ceļš ir lemts cilvēkam. Un, beidzot, Gaismas stars izdzēsīs simbolu elkus. Un nevis par dieviem, bet gan par Līdzdarbiniekiem Mums atļaut būs būt. Tas ir vienkāršības svēti sargājama nolikums.

22.

Sevišķi priecājamies, ja plāna lieliskums ietērpjas vienkāršībā. Iegaumējiet, vienkāršībai piemīt pievilksanas spēks. Šis magnēts atbilst jaunajam namam. Ragaina domāšana neļauj putniem dziedāt, bet Mans gājums tikai ar dziesmu.

23.

Līdz ar samērību jāizprot arī nepieciešamība. Tā pēdējais pārbaudījums būs nepieciešamības pārbaudījums, citiem vārdiem sakot, katram pārbaudāmam vajadzēs pateikt, ko viņš uzskata par visnepieciešamāko. Atkarībā no kura tūlītējas atbildes kvalitātes varēs spriest par viņa apziņu.

24.

Iedomāsimies zemi piepildītu ar bezdrāts stacijām. Bet tikai nedaudzas būs ar augstspriegumu. Vienīgi tās vadīs planētas dzīvi. Tieši tāpat eksistē gari ar augstu spriegumu, kuri savus akumulatorus sastādījuši agrākajās dzīvēs. Viņu pazīme būs spēcīga sava iekšējā Es neiznīcības apziņa, - no kurienes dzimst augstākās brīvības jēdziens. Un augsta sprieguma stacijai pieslēdzas sīko staciju tīkls, kas uztver tās pastāvīgos viļņus. Tā augsta sprieguma gars baro apkārtni un līdzinās vientuļam tornim, kas valda pār izplatījumu. Tāpēc ļaudis jau no mazām dienām tiecas uz tādiem magnētiem, pat apgrūtinot tos.

25.

Apņēmība nosaka okulto šķautņu likumu. Pat akmeņi, lai tas izpaustu iekšējo uguni, griež šķautnēm. Tāpat arī ceļš uz Gaismu nodalās skaidrām, noteiktām līnijām. Protams, šķautnes vietā vienmēr iespējams radīt sīku šķembu birumu, bet tas ir nožēlojami. Saprātīgo ceļš sadalās daļās, apmēram pa tūkstots dienām katrā. Šīs trejgades no ārienes vienādas, pilnīgi atšķiras garīgās apziņas kvalitātes ziņā. Jo asāka līnija, jo plānveidīgāks ceļš. Parasti pirmais gads trejgadē ir sagatavošanās gads. Otrais darbības gads, trešais ir jau neskaidri smags priekšvakars.

Sāksim jaunu šķautni. To var nosaukt par “zemes bezmājību.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

Jāatmet visi agrākie apsvērumi un jāmetas bezgalīgā klusuma tuksnesī, kur negaisi un viesuļi apvīs ar mirdzošu kupolu. Negaisos radies jauns audums, lai nākošā šķautne saucas “Gaismu nesošā”, tā veidosim viņu.

Vīrišķīgi pagriezīsim zirgus pretī tuksneša miglai. Mežmāju klejošanas principam jātop izstaigātam. Tamlīdzīgi gājuši visi meklētāji. Šo šķautni var apsveikt, kad zemju robežas tiek dzēstas.

26.

Jautās: “Kad tad jūs pieminat Radītāju, Kuru nepazīstat?” Sakiet: “Lielos Skolotājus, kuri radījuši mūsu apziņas vērtību, pazīstam vēsturiski un zinātniski. “Vai jūs, atzīdami Skolotāju ideoloģijas ietekmi neierobežojat savu brīvību?” – Sakiet: “Brīvības vērtība ir brīnišķa, ja viņa ir, tad to ne ar ko nevar ierobežot. Var iekalt važās miesu, bet apziņu nekas, izņemot nejēdzību, nevar pamazināt. Kad pieskaramies brīvības virsotnēm, jānorobežojas no nejēdzības. Ja vēlamies paaugstināt matēriju, vajag gudri domāt par Daiļumu. Daiļumā izpaudīsies Bezobežība. Daiļumā atklāsies gara Meklētāju Mācības. Daiļumā nebaidīsimies rādīt brīvības patiesību. Daiļumā aizdedzināsim katru ūdens pilienu mirdzumu. Daiļumā matēriju pārvērtīsim varavīksnē. Nav nejēdzības, kas nenoslīktu sabrukuma varavīksnes staros. Nav važu, kas nesairtu Daiļuma brīvībā. Kā atradīsim vārdus, ar ko pieskarties pasaules ēkai? Kā pateiksim par formu evolūciju? Kā pievērst apziņu pamatu pētīšanai? Kā pavirzīt cilvēci uz pasaulu zinātnisku izpratni? Katra izpratne dzimst Daiļumā. Protiet domāt atklāti starodami un nekas biedējošs jūs neskars. Ņemiet vērā: - Mums nav aizliegumi.

27.

Pajautājiet Komponistam – vai viņš mīl unisona korus un simfonijas? Viņš nosauks jūsu jautājumu par muļķīgu, jo unisonā nav simfonijas. Lai dabūtu jaunu toni, komponists ir ar mieru izmantot visnegaidītāko instrumentu. Tāpat pie grupas sastādīšanas nebrīnieties par šķietamo locekļu dažādību. Ne ar dzimšanu, ne ar ierašām, ne ar kļūdām, bet ar garu tie pieskaras. Ar nesveramo, neredzamo un nedzirdamo tie savienojas korī. Tāpēc nepārmēti kādam balss tembru – svarīga ir kvalitāte.

Līksmi ir apzināties, ka kvalitāti vienmēr iespējams uzlabot, ja ir gara disciplīna.

28.

Akords izprotams kā virkne skanošu sūtījumu. Tāpēc pašdarbībā Mēs cienam secīgu darbību virkni. Nevis nejausi labs izsauciens, bet apzinīgs ilgstošs process dod priekšrocības. Kāds papagailis prata klaigāt: “Labais Skolotājs!” – bet ar to neuzlaboja savas iespējamības. Kāds lācis nejausi atklāja savu medījumu uz bada cietēja sliekšņa, bet palika tāpat zvērs. Bite nejausi pārdūra slimajam augoni, bet nenopelnīja sev svētlaimi. Bet čūska reiz ar savu indi izglāba dzīvību. Tikai apzinīgums un nemaldīgums dod rezultātus. Varoņdarba smaids ir viegls, tā domājiet. Un varoņdarbs, kas izaudzis no nemaldīguma, mirdz kā saule – dāvātāja. Kā salds

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

11.daļa: Radošais Aplis.

1.nodaļa: Līksmā darbība radošajā Aplī.

auglis nav atkarīgs no apvalka, tā lai jūsu darbība norit ārpus pūļa. Tikai izvairoties no pūļa, jūs nonāksiet pie tautām. Varu iedomāties, kā piebrauc ar motoru tagadnes ministrs vai Romas pāvests pie Mūsu Torņa. Kā vairāk: komunisma vai drānas? Katrā ziņā vienkāršs mongolis attapsies izturēties atbilstošāk, jo tam nav pārrauts uztveres nervs.

29.

Ārsts var jautāt: ja jau aura ir fiziska parādība, vai tad to nevar audzēt fiziski no ārienes? Zināmā mērā viņam būs taisnība. Mēs jau esam dzirdējuši par ārējiem triecieniem, kas ievaino auru, tieši tāpat iespējams radīt siltumnīcas atmosfēru, kas auru sadziedē, bet siltumnīcas apstākļi ir visur vienādi un tie neder evolūcijai. Tāpat kā organismam jāizveidojas no iekšienes, ārpus ārējiem apstākļiem, tāpat arī auras izturība un jēga aug tikai no iekšienes. Šaurie apstākļi īpaši labvēlīgi auras plašumam. Roka, kas dod, nav atkarīga no tā, cik dod.

Redzu jaunu zinātnieku, kurš bija savācis visu Austrumu Mācību likumus un sacīja sev: - lūk, izmeklēšu no it visa dzīves pamācības, atmetīšu visas himnas un zemošanas, aizmirsīšu laiku starpību, apmeklētāju un tulkotāju kļūdas; visvienkāršākais šķiet vispamatīgākais. No šīm drumstalām salikšu šeit vienu dzīvi, neraugoties uz fragmentārismu – tā būs Austrumu dzīve. Šī dzīve būs gudra un evolūcijas darbības pilna.

Kāpēc visas Mācības izcēlušās Āzijā? Kādi magnēti tur sakopojusi augšupejošo gara enerģiju?

Viesulim vajadzīga palīdzība kā no augšas, tā no apakšas. Kur gan nākotnes spārniem atsaucās vissenākā senatne?

Atlantīdas senatne var atsaukties uz aizplanētu lidojumiem. Šie vārti ir tik plaši, ka pārējā saimniecība tur ievirzīsies viegli.